

[Helge Sander]

Det Radikale Venstre ønsker med sit beslutningsforslag at sikre, at der er adgang til at sanere studiegæld efter samme regler som anden gæld ved skifterettens medvirken. I praksis er der allerede sket sanering af studiegæld ved skifteretterne. Der synes at have været en vis forskel på, hvordan ansøgninger om sanering af studiegæld er blevet behandlet. Det har nok været lettere at få saneret studiegæld ved visse skifteretter end ved andre. Der er imidlertid intet underligt i, at der ikke er anlagt helt den samme praksis ved domstolene her i starten. Når noget nyt indføres som f.eks. gældssanering, prøver man sig frem i praksis, og indtil der kommer nogle ledende domme fra landsretterne og fra Højesteret, vil samme type sager i et vist omfang blive behandlet forskelligt.

Jeg tror derfor ikke, vi skal gribe ind på nuværende tidspunkt. Landsretterne er begyndt at afsige kendelser om sanering af studiegæld, så der bliver forhåbentlig snart anlagt samme praksis over hele landet.

Man kan ikke sige, at SFs beslutningsforslag er præget af eftertænkksomhed. Tværtimod synes det, som om forslaget er blevet udarbejdet temmelig hurtigt, måske for at give offentligheden det indtryk, at dette problem optager også SF ganske meget.

Jeg vil gerne sige om de hårde ord, at det altså ifølge SFs forslag er meningen, at folk, der har en studiegæld, skal have denne saneret, når de i en 10-årig periode i nettorenter og -afdrag har betalt en vis andel af den del af indkomsten, der overstiger højeste dagpengesats. SF giver ingen sociale argumenter for, at restgælden skal slettes, når der er blevet betalt i en vis årrække.

Jeg vil derfor gerne spørge SFs ordfører, om det er meningen, at den, der f.eks. tjener 300.000–400.000 kr. om året, også skal have slettet sin gæld, når han har betalt i de 10 år. Det ville forekomme mig at være at tage fra de fattige og give til de rige.

Hvis SFs forslag gennemføres, kan man være sikker på, at ingen vil aftale en kortere afviklingsperiode end det antal år, som garantperioden udgør.

Vi giver altså vor fulde støtte til undervisningsministerens lovforslag og vil da også gerne trods forsinkelsen fra ministerens side lykønske med, at hans forslag kom en uges tid før de to andre forslag, som er til debat samtidig her i salen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Helge Sander talte om at tage ansvaret for sine egne handlinger. Problemet vedrørende gældssaneringen er jo netop, at forudsætningerne skiftede. Et menneske tog et lån, fordi det skulle have nogle penge, mens det studerede, måske fordi dets forældre ikke havde råd til at støtte det. Af en lang række sociale grunde blev lånet taget. Så galoperede renten, forudsætningerne skiftede, arbejdsløsheden kom, og det menneske, der tog et lån på 60.000, 70.000, 80.000 kr., stod lige pludselig med en gæld, der var firedoblet. Er det den enkeltes egen skyld, og hvordan kommer det at tage ansvaret for egne handlinger ind dér?

Jeg vil lige påpege, at dette problem var der faktisk folk i Folketinget der pegede på, allerede da man i sin tid kom med loven, som man nu står her og kigger tilbage på, fordi den har haft denne dårlige virkning. Der var nogle, der allerede dengang vidste, at sådan kunne det risikere at ende, men alligevel vedtog man loven herinde i Folketinget. Er det det enkelte menneskes egen skyld?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Elisabeth Bruun Olesen har jo ret i forløbet, når vi ser på mulighederne for ansættelse og ikke mindst på rentesatserne.

Men det, der er det centrale, og det, som jeg forsøger at belyse, er det, som så glimrende blev sagt både af undervisningsministeren og af fru Connie Hedegaard, nemlig at der er nogle, der har formået at betale tilbage, og at de, der har gjort det, ikke skal stilles dårligere end dem, der nu skal have hjælp. Det er det, vi synes er det centrale i dette.

Det er da rigtigt, at der er nogle, for hvem det er et stort og uoverskueligt problem, det lægger vi ikke skjul på, og derfor siger vi også i dag, at dem skal vi hjælpe. Men vi synes bare, det er vigtigt, at vi hjælper dem, der virkelig har behov, således at de, der selv har løst problemet, ikke kan føle sig snydt bagefter.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):